

PESTACTIEPLAN DE ARK

1. Dit PESTPROTOCOL heeft als doel:

“ Alle kinderen mogen zich in hun basisschoolperiode veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen”.

Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

Directie, leerkrachten, CLB en ouders uit de schoolraad onderschrijven gezamenlijk dit PESTBELEID. Wij dulden geen pestgedrag in onze school en vinden het belangrijk dat heel de schoolgemeenschap pesten ernstig neemt. Met dit stappenplan hopen we dat alle partijen (school, ouders, leerlingen) weten hoe te reageren als een pestprobleem zich voordoet en hopen wij zo een aangename leer- en leefruimte te creëren.

Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken.

Mogen wij vragen dat iedereen zijn steentje bijdraagt om van onze school een ‘pestvrije school’ te maken.

2. We vinden het belangrijk dat alle kinderen zich op school goed voelen.

Uit **onderzoek** blijkt dat een op de vier kinderen uit het basisonderwijs slachtoffer is van pestgedrag. Ook in de media hoor je regelmatig over ‘pesten’, maar het is echter niet nieuw. Het is ook geen verschijnsel van de laatste jaren.

Waarschijnlijk herinnert iedereen zich talrijke gevallen uit zijn eigen schooltijd waarin klasgenoten werden getreiterd en er niet bij hoorden.

Als leerkracht wil je dat een kind uit je klas dit nooit overkomt. Het is evenmin een pretje als je hoort dat een leerling zelf een pestkop is, en je had het niet eens in de gaten.

En hoe je ook je best hebt gedaan, hoe pak je als leerkracht zulke problemen best aan?

Een kind dat gepest wordt, is meestal niet in staat om de situatie zelf te veranderen.

Het durft ook niet de stap te zetten naar de volwassenen om te zeggen dat het gepest wordt. Daarom is het absoluut nodig om in te grijpen en een kind te helpen.

Daar pestgedrag niet alleen schadelijk is voor de slachtoffers, maar ook voor **de pesters**, is het belangrijk dat ook de pesters wordt duidelijk gemaakt dat hun gedrag niet wordt getolereerd.

Ook kinderen die als **‘toeschouwers’** worden beschouwd lijden onder pesten. Uit angst voor de pesters gaan ze soms zelfs meedoen aan de pesterijen.

3. Signalen herkennen van slachtoffers en pesters

Mogelijke signalen van slachtoffers

- ze lijken niet echt vrienden te hebben
- ze worden vaak als laatste gekozen
- ze geven een onzekere indruk
- ze zien er ongelukkig uit
- ze worden vaak uitgelachen
- hun bezittingen worden beschadigd
- ze komen niet graag naar school
- ze vertonen thuis een gewijzigd gedrag

Mogelijke signalen van pestkoppen

- ze proberen te overheersen in allerlei situaties
- ze zijn vaak tegendraads
- ze aanvaarden geen tegenwerking
- ze doen heimelijk
- ze spotten, lachen iemand uit
- ze intimideren
- ze maken dingen stuk
- ze roddelen
- ze sluiten iemand uit

4. Adviezen naar ouders

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Toch moet iedere partij waken over haar eigen grenzen. Het kan nooit de bedoeling zijn dat ouders op school (en ook niet aan de poort of op de weg naar school of thuis) eigenhandig het probleem willen oplossen.

advies 1

Indien je erachter komt dat je kind zijn probleem niet durft melden op school, probeer je kind dan toch te stimuleren om naar een leerkracht toe te stappen.

advies 2

Als dit niet lukt, neemt je best zelf contact op met de school. Je kan als ouder steeds terecht bij de klasleerkracht, zorgleerkracht of directie.

advies 3

Blijf thuis tijd maken om met je kinderen over het probleem te praten en laat hen duidelijk aanvoelen dat je achter de aanpak van de school staat. Geloof samen dat er een eind aan het pesten zal komen.

advies 4

Tracht door gerichte vragen te stellen de situatie zo goed mogelijk in te schatten.

Er zijn steeds verschillende partijen met elk hun eigen verhaal.

advies 5

Geef als ouders zelf het goede voorbeeld. Praat erover en stimuleer je kind om voor zichzelf en anderen op te komen, op een positieve manier.

advies 6

Bespreek ook de gevolgen van pestgedrag en laat duidelijk je afkeuring blijken. Reageer positief op elke gedragsverbetering, hoe miniem

5. Aanpak in onze school

Stap 1 : algemene aanpak

In het begin van het schooljaar maakt elke leerkracht met de leerlingen klas- en schoolafspraken. Een belangrijke afspraak is dat onze school een plaats is waar iedereen erbij hoort en waar pestgedrag niet thuishoort. Dit gebeuren wordt afgerond met een moment waarbij de leerlingen een pestcontract ondertekenen.

REGELS DIE GELDEN IN ALLE KLASSEN:

1. Doe niets bij een ander kind, wat jezelf ook niet prettig zou vinden
2. Kom niet aan een ander als de ander dat niet wil.
3. We noemen elkaar bij de voornaam en gebruiken geen scheldwoorden
4. Als je kwaad bent zeg je tegen de ander wat je niet leuk vindt zonder te slaan, schoppen of schelden.
5. Niet: zomaar klikken. Wel: aan de juf of meester vertellen als er iets gebeurt wat je niet prettig of gevaarlijk vindt.
6. Vertel de meester of de juf wanneer jezelf of iemand anders wordt gepest. Kinderen die pesten zitten zelf in de nesten !
7. Word je gepest praat er thuis ook over, je moet het niet geheim houden.
8. We laten andere kinderen zoveel mogelijk meespelen.
9. Niet aan spullen van een ander zitten
10. Luisteren naar elkaar.
11. We lachten niemand uit of roddelen niet.
12. Nieuwe kinderen willen we goed ontvangen en opvangen. Zij zijn ook welkom op onze school.
13. Doe een ander geen pijn, ook niet voor de grap.
14. Probeer ook zelf een ruzie met praten op te lossen. Na het uitpraten kunnen we ook weer vergeven en vergeten.
15. De afspraken proberen we niet alleen op school, maar ook onderweg, thuis en bij anderen na te komen.

Toevoeging:

Kinderen mogen in hun eigen groep een aanvulling geven op deze vastgestelde schoolregels, in overleg met de leerkracht.

Die aanvulling wordt opgesteld door en met de groep, dit zijn de zgn. groepsregels.

Zowel schoolregels als groepsregels zijn zichtbaar in de klas opgehangen.

We bieden alle regels tegelijk aan en iedere groep kiest een regel van de week en hangt deze goed zichtbaar op in het lokaal. Ook kunnen we een regel, goed zichtbaar, in gangen van de school ophangen.

Stap 2 : afspraken bij kleine ruzies

Wanneer leerlingen ruzie maken over kleinigheden moeten zij aan elkaar kunnen duidelijk maken dat er een einde aan moet komen.

Op onze school hanteren we de STOP-methode, een veelgebruikte methode om kinderen te leren hoe met elkaar om te gaan. Het betekent eigenlijk niet meer dan

- Als je vindt dat een ander kind je pest, zeg je letterlijk STOP! Daarmee geef je aan dat de ander te ver gaat.
- Als het andere kind daar niet op reageert en “door de stop gaat” dan wordt het probleem gemeld bij de leerkracht.
- De leerkracht verwijst deze twee kinderen naar een rustiger plek om samen te proberen het probleem uit te praten.
- Als dit lukt wordt het probleem “afgemeld bij de leerkracht”; lukt het niet, dan wordt de leerkracht erbij gevraagd.

Stap 3 : afspraken bij kleine aanhoudende ruzies/pestsituaties

Wanneer deze kleine ruzies herhaaldelijk voorvallen, wordt dit aan een leerkracht of een vertrouwenspersoon gemeld.

De leerkracht zal gedurende een bepaalde periode de situatie observeren. Deze leerkracht voorziet een gesprek waarin de twee betrokken partijen gedurende vijf minuten (onder 4 ogen) gaan zoeken naar een mogelijke oplossing voor hun probleem.

De twee betrokken partijen proberen hun oplossing toe te passen.

Na een afgesproken periode volgt er een nagesprek.

Stap 4 : afspraken bij hardnekkige pestsituaties

Bij hardnekkige pestsituatie starten er gesprekken tussen klasleerkracht /vertrouwenspersoon en alle betrokken partijen. Hiervoor gebruikt de school het stappenplan van de no-blame aanpak. De ouders krijgen hierover feedback.

Stap 5 : inschakelen van externen

Indien het pesten blijft voortduren, wordt het CLB, als deskundige, ingeschakeld voor verder onderzoek. Sociale vaardigheidstraining kan aanbevolen worden! Soms hebben zowel pester als gepeste professionele hulp nodig. Het clb overlegt met de ouders welke hulp nodig is.

Infrastructurele maatregelen:

- Op de speelplaats zijn **signaalstippen** aangebracht: een kind dat op die tip gaat staan, geeft daarmee te kennen alleen te zijn, zich uitgesloten te voelen,... Voor de surveillant (of ook voor de andere kinderen) is dit een signaal om actie te ondernemen.
- Op de speelplaats is een rustpunt aangebracht: een cirkel waarin kinderen (alleen, per twee) door de leerkracht geplaatst worden om te bezinnen, te bedaren, te overleggen, problemen uit te praten.